

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Forslaget indeholder oplysningspligt for den, der via en digital formidlingstjeneste formidler kontakt samt vederlag mellem udbyder og efterspørger af varer og ydelser. Forslaget er et udtryk for et ønske om at styrke en korrekt skattebetaling inden for deleøkonomi. Udlejning af fast ejendom omfattes ikke af forslaget, idet dette område allerede reguleres af lovens § 33 e.

Deleøkonomi er et område i hastig udvikling. Deleøkonomi betegner en række økonomiske udvekslinger, hvor en privat person stiller et aktiv, som vedkommende ejer, til rådighed for andre mod betaling.

Ofte formidles kontakten mellem udbyder og efterspørger af en tredjepart, som stiller en digital platform til rådighed. Efterspørgeren kan være såvel en privatperson som en virksomhed.

Aktørerne i deleøkonomien opererer i mange tilfælde på markeder, hvor også mere traditionelle og professionelle aktører opererer. Der er således heller ingen skattemæssig forskel for udbydere, der udlejer/sælger via digitale platforme eller udbydere, der udlejer/sælger via butikker eller lignende.

Aktiviteter i deleøkonomien er omfattet af de almindelige skatteregler. Den, som udlejer eller sælger via en digital platform, skal på samme måde som andre skattepligtige give rigtige og fuldstændige oplysninger om egne indtægtsforhold til skatteforvaltningen. Den skattepligtige skal således oplyse skatteforvaltningen om sine skattepligtige indtægter i forbindelse med den årlige selvangivelse.

I tillæg til de oplysninger, som skatteforvaltningen modtager fra de skattepligtige, modtager skatteforvaltningen hvert år også tredjepartsoplysninger. Reglerne i kapitel 6 i landstingslov om forvaltning af skatter indebærer, at en række tredjeparter uopfordret skal give skatteforvaltningen oplysninger af betydning for andre borgere og virksomheders skatteansættelser. Blandt andet giver arbejdsgivere en række oplysninger om arbejdstagere til skatteforvaltningen, ligesom banker giver oplysninger om deres kunder. Derudover har skatteforvaltningen mulighed for at indhente oplysninger fra andre tredjeparter i forbindelse med kontrol af, om den skattepligtige har opfyldt sin skattepligt.

I deleøkonomien er det som regel privatpersoner, der kan have et begrænset kendskab til skattereglerne inden for det område, de udøver aktivitet på. For mange er der således tale om en tillægsaktivitet ved siden af et ordinært arbejde mv. For andre kan aktiviteten have et nærmest

professionelt omfang. Ved at pålægge den, der formidler kontakt mellem udbyder og efterspørger og formidler betaling mellem parterne, at foretage en årlig indberetning af relevante oplysninger til skatteforvaltningen, mindskes risikoen for fejlbehæftede skatteansættelser, ligesom det sikres, at ensartede aktiviteter beskattes på samme måde. Indberetningspligten vil desuden medvirke til at lette skatteprocessen for de skattepligtige.

2. Hovedpunkter i forslaget

Det foreslås, at den, som gennem en digital formidlingstjeneste formidler varer og ydelser, skal give skatteforvaltningen oplysning om, hvad der er formidlet og om vederlaget til modtageren.

Oplysningspligten foreslås afgrænset til tredjeparter, som har oplysninger om faktisk gennemførte transaktioner, herunder oplysninger om indholdet af formidlingen og om betaling af vederlaget.

Forslaget omfatter digitale formidlingstjenester, der både formidler kontakt mellem udbyder og efterspørger og formidler betaling for varer og ydelser. Indberetningspligten gælder i tilfælde, hvor formidlingen har omfattet en kontakt mellem udbyder A og efterspørger B samt B's betaling til A. Indberetningspligten omfatter også tilfælde, hvor formidlingen har omfattet en kontakt mellem udbyder A og efterspørger B samt B's betaling til C for den leverede vare eller ydelse.

Forslaget omfatter ikke tilfælde, hvor den digitale formidlingstjeneste ikke også formidler betalinger. Elektroniske opslagstavler omfattes således ikke af indberetningspligten, når de ikke samtidig formidler betalinger mellem parterne.

Formidlingstjenester, som ikke er hjemmehørende i Grønland, omfattes ikke af indberetningspligten, idet det ikke er muligt at håndhæve grønlandske regler overfor virksomheder, der er hjemmehørende udenfor Grønland. I OECD overvejes det dog for tiden at øge det internationale samarbejde om udveksling af disse typer informationer mellem landene.

Forslaget vil samlet medvirke til at sikre en bedre skatteproces både for den skattepligtige og for skatteforvaltningen. Samtidig vil det bidrage til ligebehandling, mere lige konkurrencevilkår og medvirke til at hindre skatteunddragelser. Forslaget skal derved sikre, at traditionelle udbydere af de omfattede varer og ydelser ikke står dårligere i konkurrencen med digitale formidlingstjenester.

Forslaget medfører ikke en udvidet skattepligt for de skattepligtige. I det omfang skatteforvaltningen vurderer, at der er tale om ikke-skattepligtige indkomster, eksempelvis salg af den skattepligtiges private ejendele, jf. indkomstskattelovens § 34, nr. 2, bliver indtægter ikke skattepligtige, uagtet at de omfattes af indberetningspligten.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget vil medvirke til at sikre en bedre skatteproces. Tredjepartsindberetninger fører i mange tilfælde til en højere efterlevelse og bedre kvalitet på rapporteringen.

Den nye oplysningspligt skønnes at medføre øgede udgifter i forbindelse med indføringsfasen, herunder tilpasning af eksisterende edb-systemer samt øgede ressourcer i forbindelse med at sikre, at kvaliteten af de modtagne oplysninger er tilfredsstillende. En højere efterlevelse og bedre kvalitet på rapporteringen forventes dog omvendt at frigøre en del af de ressourcer, som i dag anvendes i forbindelse med ligningen.

På sigt må forventes øgede udgifter i takt med en stigende udveksling af oplysninger internationalt.

De forventede øgede skatteindtægter ligger inden for de usikkerhedsmargener, der allerede er i fastsættelsen af de kommende års skattebetalinger. Det findes ikke nødvendigt at ændre i de allerede skønnede skatteindtægter for 2023 og frem.

De øgede udgifter ifm. de nye oplysningspligter, herunder tilpasning af eksisterende edb-systemer samt øgede ressourcer i forbindelse med at sikre, at kvaliteten af de modtagne oplysninger, særligt i indføringsfasen, forventes i alt at udgøre ca. 250.000 kr. i lønninger og 250.000 kr. i IT-merudgifter for Skattestyrelsen i hhv. 2023 og 2024. Disse merudgifter forventes afholdt indenfor rammerne af de eksisterende bevillinger.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget om oplysningspligt for digitale formidlingstjenester forventes at medføre ekstra udgifter til administration i forbindelse med identificering og indhentning af informationer om udbydere og vederlag samt rapportering til skatteforvaltningen. Udgifterne vil afhænge af, hvilke oplysninger formidlerne i forvejen modtager.

5. Konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed

Forslaget har ingen konsekvenser for miljø, natur eller folkesundhed.

6. Konsekvenser for borgerne

Forslaget om oplysningspligt for digitale formidlingstjenester vil medvirke til at sikre en mere korrekt skattebetaling.

De indhentede oplysninger vil på sigt blive forhåndstrykt på selvangivelsen, hvilket forventes at medvirke til at lette skatteprocessen hos den skattepligtige og samtidig sikre en mere korrekt skattebetaling.

Forslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

7. Andre væsentlige konsekvenser

Forslaget har ikke andre væsentlige konsekvenser.

8. Høring af myndigheder og organisationer m.v.

Forslaget har i perioden 10. juni 2022 til 8. juli 2022 været til høring hos Avannaata Kommunia, Kommuneqarfik Sermersooq, Kommune Qeqertalik, Qeqqata Kommunia, Kommune Kujalleq, Grønlandske Advokater, SIK, Grønlands Erhverv, BDO, Deloitte, BK Revision, EY Grønland, Grønlands Revisionskontor, Formandens Departement, Departement for Råstoffer og Justitsområdet, Departementet for Udenrigsanliggender, Erhverv og Handel, Departement for Fiskeri og Fangst, Departement for Sociale Anliggender og Arbejdsmarked, Departement for Uddannelse, Kultur, Idræt og Kirke, Departement for Sundhed, Departement for Landbrug, Selvforsyning, Energi og Miljø, Departement for Boliger og Infrastruktur og Departement for Børn, Unge og Familier.

Forslaget har endvidere været offentliggjort på Naalakkersuisuts høringsportal på www.naalakkersuisut.gl.

Høringssvarene er blevet indarbejdet i relevant omfang.

For høringsnotat henvises til bilag 2.

Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Til stk. 1

Bestemmelsen i stk. 1 indfører en oplysningspligt til skatteforvaltningen for den som gennem en digital formidlingstjeneste formidler kontakt og vederlag mellem udbyder og efterspørger af varer og ydelser. Oplysningspligten gælder for den, som har formidlet kontakt og vederlag mellem udbyder og efterspørger uden selv at være part i selve udvekslingen af varer og ydelser mellem udbyder og efterspørger.

Oplysningspligten er afgrænset til at omhandle tilfælde, hvor formidleren både formidler kontakt og formidler vederlag for den formidlede vare eller ydelse. Det er ikke en forudsætning, at det er samme subjekt, som formidler kontakt samt betalingen herfor. Det er tilstrækkeligt, at der er en forretningsmæssig kobling mellem formidlingstjenesten og betalingstjenesten. Det er heller ikke en forudsætning for indberetningspligten, at den, der udbyder ydelsen, også er den, som modtager vederlaget. Det afgørende er således, at formidlingstjenesten både formidler kontakten og betalinger for den formidlede vare eller tjeneste

Vederlag mellem udbyder og efterspørger omfatter digitale betalingsformer samt virtuelle valutaer, såsom bitcoins og kryptovalutaer i øvrigt.

Formidleren skal hvert år give skatteforvaltningen besked om enhver oplysning, som er nødvendig for, at skatteforvaltningen kan foretage en korrekt skatteansættelse for de brugere af formidlingstjenesten, der modtager vederlag for varer og ydelser. Oplysningspligten omfatter blandt andet oplysning om formidlingens indhold, modtageren af vederlaget og størrelsen af vederlaget.

Oplysningspligten er knyttet til modtager af vederlag og skal derfor omfatte oplysninger om modtagers navn, adresse, CPR eller CVR-nr. samt kontonummer, hvortil vederlaget er indbetalt. I tillæg til identifikation af formidler er det nødvendigt, at den oplysningspligtige identificerer sig selv med navn og en entydig identifikation såsom CVR-nr.

Det er ikke afgørende for indberetningspligten, hvorvidt formidleren modtager et gebyr eller ej for formidling af kontakten mellem udbyder og efterspørger. Det afgørende faktum er, hvorvidt betalingen mellem udbyder og efterspørger formidles eller ej. Tilbyder formidleren således ikke formidling af vederlag mellem udbyder og efterspørger via formidlingstjenesten eller en tilknyttet betalingstjeneste, er vedkommende ikke indberetningspligtig.

Hvor formidlingstjenesten alene fungerer som en form for opslagstavle og udelukkende formidler kontakt mellem udbyder og efterspørger, er der ingen indberetningspligt. Eksempelvis købe-salg-bytte sider, hvor private sælger ejendele eller tilbyder ydelser via opslag på et socialt medie, uden at det pågældende medie har formidlet betaling for de udbudte varer eller ydelser, er mediet ikke indberetningspligtig.

Til stk. 2

Oplysningspligten gælder ikke for virksomheder, der fysisk leverer varer og ydelser som led i deres erhverv. Det vil sige virksomheder, som via egen hjemmeside eller andre digitale platforme sælger og køber varer og ydelser, idet indtægterne vil indgå i virksomheden som ordinære driftsindtægter og dermed være omfattet af de almindelige dokumentationskrav i skatte-lovgivningen.

En tredjepart som udelukkende formidler en service, eksempelvis transport eller udleje, gennem annonceplads eller lignende uden i sammenhæng hermed at være involveret i gennemførelsen af servicen eller betalingen herfor, er heller ikke omfattet af oplysningspligten.

Til stk. 3

Bestemmelsen i stk. 3 fastlægger, at Naalakkersuisut ved bekendtgørelse blandt andet kan fastsætte yderligere krav til oplysningspligten, herunder i hvilken form oplysningerne skal afgives.

Til § 2

Det foreslås, at Inatsisartutloven træder i kraft den 1. januar 2023.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov	
<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	§ 1
	I landstingslov nr. 11 af 2. november 2006 om forvaltning af skatter, som senest er ændret ved Inatsisartutlov nr. 12 af 1. december 2021, foretages følgende ændringer:
	<p>1. Efter § 33 f indsættes:</p> <p>”§ 33 g. Den, der gennem en digital formidlingstjeneste formidler kontakt og vederlag mellem udbydere og efterspørgere af varer og ydelser, skal til brug ved skatteligningen hvert år uden opfordring give skatteforvaltningen oplysning om formidlingens indhold, herunder oplysninger om navn, adresse, CPR eller CVR-nr. på modtageren af vederlaget, varen eller ydelsens art, størrelsen af det formidlede vederlag og kontonummer, hvortil vederlaget er indbetalt m.v.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Stk. 1 finder ikke anvendelse, når den som formidler varer eller ydelser er en taxacentral eller en anden virksomhed, der i eget navn og for egen regning udfører transportopgaver i tilknytning til formidlingen.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om afgivelsen af oplysninger efter stk. 1 og 2.”</p>
	§ 2
	Inatsisartutloven træder i kraft den 1. januar 2023.

Bilag 2**Høringsnotat**

Der er ved udløbet af høringsfristen modtaget hørings svar fra Kommuneqarfik Sermersooq, Qeqqata Kommunia, Grønlands Erhverv, Formandens Departement, Departementet for Fiskeri og Fangst, Departementet for Sundhed og Departementet for Boliger og Infrastruktur. De indkomne hørings svar er blevet indarbejdet i relevant omfang.

I det følgende behandles de hørings svar, der er indkommet under den eksterne høring. Det bemærkes, at hørings svarene er anført i kursiv, og at hørings svarene er gengivet i hovedtræk på grundlag af en væsentligheds vurdering.

Kommuneqarfik Sermersooq, Qeqqata Kommunia, Grønlands Erhverv, Departementet for Fiskeri og Fangst, Departementet for Sundhed og Departementet for Boliger og Infrastruktur har ikke bemærkninger til lovforslaget.

Hørings svar fra Formandens Departement:

Formandens Departement foreslår at uddybe de almindelige bemærkninger, således at de fremadrettet indeholder et konkret eksempel på, hvem der vil være omfattet af bestemmelsen.

Ifølge de almindelige bemærkninger indebærer forslaget udgifter for det offentlige på ca. 1 mio. kr. over to år. Udgiften kunne med fordel sammenholdes med den forventede skattemæssige merindtægt – alternativt den tabte skatteindtægt, som anslås at følge af de aktuelle regler.

Bestemmelsens anvendelsesområde er søgt tydeliggjort i bemærkninger, idet der samtidig er søgt taget højde for, at der er tale om et forretningsområde under udvikling og dermed skattemæssige problemstillinger, som ikke tidligere har været genstand for regulering. Det kan derfor ikke udelukkes, at der efterfølgende kan blive behov for at justere reglerne under hensyn til bl.a. den internationale udvikling på området.

Det fremgår af de almindelige bemærkninger, at de forventede øgede skatteindtægter ligger inden for de usikkerhedsmargener, der allerede er i fastsættelsen af de kommende års skattebetalinger.

Lovforslaget skønnes at medføre øgede udgifter i forbindelse med indførelse af oplysningspligten, herunder tilpasning af eksisterende edb-systemer samt ressourcer i forbindelse med at sikre, at kvaliteten af de modtagne oplysninger er tilfredsstillende.

På sigt må forventes øgede udgifter i takt med en stigende udveksling af tredjepartsoplysninger internationalt.